

Sygn. akt X C 585/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 18 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w G. W.. X Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Miszcza

Protokolant: Marta Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 r. w G. W..

sprawy z **powództwa P. (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.**

przeciwko M. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

P. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) wniósł o zasądzenie od M. R. 3 029 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwana z (...) Bank S.A. zawarła w dniu 31 grudnia 2010 r. umowę otrzymując określoną sumę pieniężną. Z warunków umowy pozwana się nie wywiązała. 17 kwietnia 2015 r. powód i S. A. w P. Oddział w (...) zawarli umowę cesji na podstawie której powódka nabyła wierzytelność wobec pozwanej, którą obecnie dochodzi przed sądem.

1 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w G. W.. w sprawie X Nc 374/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.27)

Pozwana – **M. R.** - zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie jest przedawnione.

Sąd rejonowy ustalił co następuje:

30 grudnia 2010 r. w G. W.. S. A. w P. Oddział w Polsce i M. R. zawarli umowę o kredyt oraz limit i kartę M. E. oraz o świadczenie usług bankowości elektronicznej. Pozwana zakupiła telewizor LG, dysk H. (...) oraz przedłużoną gwarancję za łączną kwotę 2 358 zł. Kwotę tą pozwana miała spłacić w 30 ratach miesięcznych po 99,80 zł. Z tytułu ubezpieczenia pozwana zobowiązana była zapłacić prowizję 636 zł oraz miesięczną składkę ubezpieczenia w wysokości 21,20 zł. Ponadto bank przyznał pozwanej limit kredytowy wysokości 2 000 zł, za co otrzymać miał opłatę za administrowanie limitem w wysokości 5 zł, pozwana w związku z przyznanym limitem miała otrzymać od banku kartę kredytową MasterCard.

29 listopada 2011 r. S. A. w P. Oddział w Polsce wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że M. R. z tytułu umowy zawartej w dniu 30 grudnia 2010 r. jest mu dłużna 2 509 zł, w tym 2 299,40 zł kapitału niespłaconego od 5 marca 2011 r. do 7 listopada 2011 r., 209,60 zł z tytułu niespłaconych opłat od 5 marca 2011 r. do 7 listopada 2011 r. oraz odsetki ustawowe od kwoty 2 299,40 zł od 30 listopada 2011 r. do dnia zapłaty.

22 grudnia 2011 r. S. A. w P. Oddział w Polsce złożył do tutejszego sądu wniosek o nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu w dniu 29 listopada 2011 r. o numerze (...). Postanowieniem z 29 grudnia 2011 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w G. W.. nadał klauzulę wykonalności bte.

Dowody:

- Umowa z 30.12.2010 r. k.25-26
- Wniosek S. A. w P. Oddział w Polsce o nadanie klauzuli wykonalności wraz z kopertą k.2, 11 akt (...)
- B. nr (...) k.3 akt (...)
- Postanowienie SR z 29.12.2011 r. sygn. akt (...) k.12 akt (...)

17 kwietnia 2015 r. pomiędzy S. a Prokurą została zawarta umowa cesji wierzytelności, na mocy której na powoda miały przejść wierzytelności określone w załączniku nr 1 do umowy pod warunkiem uiszczenia ceny na rachunek zbywcy. W dniu zawarcia umowy strony podpisały na każdej stronie załącznik nr 1 w wersji papierowej. Według wydruku z elektronicznego załącznika do umowy cesji bank sprzedał Prokurze wierzytelność wynikającą z umowy z 31 grudnia 2010 r. zawartej z M. R. o numerze PESEL (...) w kwocie 2 299,40 zł kapitału, 589,05 zł odsetek oraz 179,73 zł kosztów.

W dniu 25 stycznia 2016 r. Prokura sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej w którym wskazała, że 17 kwietnia 2015 r. nabyła wobec pozwanej wierzytelność w łącznej wysokości 3 029 zł.

Dowody:

- Umowa cesji z 17.04.2015 r. k.9-12
- Wydruk załącznika do umowy cesji k.13
- Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k.8

Sąd rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo okazało się bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że załączona przez powoda umowa kredytowa zawarta została w dniu 30 grudnia 2010 r. i nie posiada numeru przytaczanego przez powoda a jedynie numer archiwalny. Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) również dotyczy umowy z 30 grudnia 2010 r. Tymczasem powód w uzasadnieniu wskazuje, że źródłem żądania pozwu jest umowa z 31 grudnia 2010 r. i taka sama data widnieje w wydruku z elektronicznego załącznika do umowy cesji. W piśmie z 15 września 2016 r.(k.53) pełnomocnik wskazuje, że umowa zawarta była 30 grudnia 2010 r. a zaewidencjonowana w centrali banku w dniu 31 grudnia 2010 r. co uzasadniać ma rozbieżności w datach widniejących w dokumentach. Powyższe twierdzenia nie przekonują sądu. Rzeczą powoda jest udowodnić legitymację czynną. Tymczasem nie można przyjąć, że data 31 grudnia 2010 r. widniejąca w uzasadnieniu pozwu, w wydruku elektronicznego załącznika do umowy cesji jest efektem zaewidencjonowania umowy zawartej z pozwaną w banku dnia następnego. Wskazać bowiem należy, że w bte – dokumencie wytworzonym przez bank – widnieje data 30 grudnia 2010 r. Tym samym nie można pozbyć się obawy, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanej z umowy – enigmatycznie nazwanej w pozwie „bankową” – z 31 grudnia 2010 r. a dla udowodnienia swojego roszczenia posługuje się inną umową, jaką pozwana zawarła z tym samym bankiem, tylko dzień wcześniej. Właśnie fakt, że powód jest profesjonalistą na rynku obrotu wierzytelnościami wymagać od niego należy profesjonalnego podejścia i precyzji w określaniu podstaw żądania pozwu i umów stanowiących źródło żądania.

Ponadto należy wskazać, co sąd również wielokrotnie już podkreślał w swoich uzasadnieniach, gdzie stroną jest Prokura, że wszystkie argumenty mające przemawiać za niemożliwością załączenia odpisu z papierowego załącznika do umowy cesji nie mają racji bytu, wobec fizycznej możliwości wykonania odpisu zakrywającego dane innych dłużników, których wierzytelności zostały na podstawie tej samej umowy cesji nabyte. Takie działania podejmują inni wierzyciele w sprawach o zapłatę, a w przypadku ubiegania się o uzyskanie klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 k.p.c. jest to powszechna praktyka, która wynika z prostego skutku – brak odpisu załącznika z papierowej wersji skutkować będzie oddaleniem wniosku o nadanie klauzuli po przejściu uprawnień. Dziwi więc, że w tych postępowaniach uczynienie odpisu zakrywającego dane innych dłużników jest możliwe a sprawach gdzie dochodzi się wierzytelności przedawnionych już nie i tworzy się sztuczną argumentację. W niniejszej sprawie brak takiego odpisu – poświadczonego za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego – wynika tylko i wyłącznie z braku chęci, czasu, kosztów i pracochłonności takiej czynności. Tymczasem załączenie papierowego załącznika nr 1 z umowy zawartej w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonym wyeliminowałaby wszelkie wątpliwości co do przedmiotu cesji.

Gdyby jednak założyć że powód nabył wierzytelność wobec pozwanej – mając na uwadze fakt, że powód dysponuje umową z 30 grudnia 2010 r., elektroniczny załącznik wskazuje numer PESEL pozwanej oraz kwotę kapitału taką samą jak bank w bte – to wobec podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia nie ma możliwości zasądzenia dochodzonej należności, gdyż zarzut ten jest zasadny i został przez sąd rejonowy uwzględniony.

Pozew został nadany na pocztę w dniu 28 stycznia 2016 r. Termin przedawnienia wynosi 3 lat, w związku z tym, że jest to roszczenie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą – art. 118 k.c.

Zdaniem sądu rejonowego poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przez S. A. w P. Oddział w Polsce nie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia na rzecz P.. Taki skutek mógłby dotyczyć wyłącznie banku (...).

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Oznacza to, że bieg terminu przedawnienia przerywa czynność przedsięwziętą bezpośrednio, we wskazanym w powyższym przepisie celu, przez strony stosunku prawnego, leżącego u podstaw przedawniającego się roszczenia. Co więcej, na co zwraca uwagę Sąd Najwyższy, ***do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności; niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których lub przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdatna do przerwania przedawnienia, została dokonana***³. W konsekwencji powyższego przerwanie przedawnienia następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione. Ze swej istoty przerwanie następuje w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela; dotyczy tego roszczenia, które jest zabezpieczone, dochodzone, ustalone lub egzekwowane, jest skuteczne przeciwko osobie, wobec której kieruje się czynność i z korzyścią na rzecz osoby dokonującej czynności. Czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności⁴. Jednakże jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z 19 listopada 2014 r. w sprawie (...), wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym tylko wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela, wskazanego w tytule egzekucyjnym i na którego rzecz temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności.

W realiach niniejszej sprawy z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bte wystąpił poprzedni wierzyciel S.. W związku z tym, że klauzulę wykonalności nadano na bte a Prokura nie ma prawnych możliwości aby uzyskać klauzulę wykonalności bte na swoją rzecz, to wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności przez poprzedniego wierzyciela nie przerywa biegu terminu przedawnienia na rzecz P..

Wobec powyższej okoliczności nie miało znaczenia kiedy egzekucja prowadzona przez S. przeciwko pozwanej została zakończona przez komornika. W sytuacji gdy poprzedni wierzyciel wszczął egzekucję na podstawie bte zaopatrzonego

w klauzulę wykonalności, to w związku z cesją wierzytelności w trakcie trwania egzekucji uprawnienie określone w tytule wykonawczym upadło a nabywca wierzytelności nie będący bankiem musiał uzyskać sądowy tytuł egzekucyjny i w jego przypadku nie korzysta z przerwania biegu terminu przedawnienia – właśnie takiej sytuacji dotyczy wskazany wyrok Sądu Najwyższego w sprawie (...). Z powyższych względów sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów w aktach sprawy komornika sądowego K. W. o sygnaturze (...)albowiem zmierzał on do przedłużenia postępowania i nie przyczyniłby się do rozstrzygnięcia sprawy.

Tym samym przedawnieniu uległa wierzytelność powoda wymagalna w okresie dłuższym niż 3 lata przed złożeniem pozwu. Pozew jak wskazano nadano na poczcie 28 stycznia 2016 r. a więc wierzytelność wymagalna przed 28 stycznia 2013 r. jest przedawniona i nie może być dochodzona z wykorzystaniem przymusu państwowego wobec podniesionego zarzutu przedawnienia. W odniesieniu do żądania zapłaty odsetek wskazać należy, że termin trzyletni przedawnienia roszczenia o odsetki jest niezależny od tego, czy roszczenie główne jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy takim nie jest, jednak roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.⁵

W bte S. wskazał, że odsetki ustawowe od należności głównej liczy od 30 listopada 2011 r. w ten sposób określając wymagalność roszczenia. Wobec braku innych danych oraz innych twierdzeń powoda sąd przyjął, że roszczenie stało się wymagalne 30 listopada 2011 r. Wierzyciel miał od tej daty 3 lata na złożenie pozwu. W związku z tym, że powód nie korzysta z owoców przerwania przedawnienia przez poprzedniego wierzyciela, to jego roszczenie jako przedawnione zostało przez sąd oddalone.

SSR Andrzej Miszczak

1 w dalszej części uzasadnienia określany również skrótem: (...)

2 w dalszej części uzasadnienia określany również skrótem: (...)

3 Por. wyrok SN z 19.11.2014 r. w sprawie (...); wyrok Sądu Okręgowego we W. (...) z 15.03.2016 r. w sprawie II Ca 1797/15; wyrok SR Szczecin-Centrum w S. z 4.04.2016 r. w sprawie II C 93/16 (LEX nr 2044891); wyrok SR w Nysie z 27.04.2016 r. w sprawie(...)(LEX nr 2049207); wyrok SO w Świdnicy z 5.05.2016 r. w sprawie (...)(LEX nr 2045302); wyrok SO w Olsztynie z 25.03.2016 r. w sprawie (...)(LEX nr 2022748); wyrok S.A. w Krakowie z 11.03.2016 r. w sprawie I ACa(...) (LEX nr 2023627)

4 uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC 2005, Nr 4, poz. 58, i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r., II (...), nie publ

5 tak Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., w sprawie o sygn. akt III CZP 42/04.